

DOUŠA

Fratripluk Dubá. ✓

Výličné boji o čs. rozhlas.

126

Byl jsem příslušníkem bývalé 8. sanitní polotovosti PO, která se pod vedením por. Vlastimila Golnera účastnila jako první jednotka svého druhu boji o čs. rozhlas.

Groji účast na tomto boji eke zde stručně vyličít.

Dne 5. května 1945 asi ve 12 hod. v poledne, po rozkaze "Kásek", jsme příslušníci naší 9. rotě šli do šenokleho domova na Smíchov, kde jsme se emocioně sbírali.

Upočetli jsme ihned volání rozhlasu o pomoc a našli na dvoře čekající auta, která s námi rychle odjela k místu určení. Vystoupili jsme již v Kámské ulici, neboť Balbinova ulice byla v palbě nepřítelovi, který dosud ovládal část rozhlasu. Proto jsme vnikli domem č. 13 v Kámské ulici do domu souduším s k rozhlasem (již dnes poškolen bombardováním) Vystoupili jsme na střešku tohoto domu a odtud na plochou střešku rozhlasu a malým oknem v nástavbě dovnitř, do menší místnosti. Těto akce se účastnili por. Golner, des. Štíhal, já a vojáci Černík, Havlík, Jirkovský, Oseagh, Katišovec, Keindla a Glouby, kteří dva měli ruční granáty. Odtud jsme spolu s těmi vojáky museli postupovali dolů, do II. patra. Na schodech se II. do III. patra jsem našel mrtvé, civildobroby, které s umělé krví, podobeným krvím na kůdlech es. ležely. Když jsem se šel bal, někdo z mne šel a odšel jsem si ukazovat levé ruky. Kter jsem vyvolal a pospíchal se kamarády, kteří byli ve II. patře, již bylo v palbě Němců, kteří se drželi pod námi. U edy, nedaleko paternosteru šel mrtvý civilista, sasáimý kulku. Šlo malé, barevné visítky a legitimace to byl muž jakýsi reditel kirkáimý v prase III., jménem Emanuel Všecký.

Bojovali zde tři četníci, kteří jak padli říkli přijeli slyš z bema. Jeden z nich, čítai střílejší a okna vedle paternosteru s pistolí, byl ramem do prave ruky.

Upustil pistoli a odvěhl puč. Jeden civilista chtěl na obva-
sání čistý kapesník. Kapesník jsem mu dal a on nějak
odešel a potom jsem ho již nespapal. Blízko patermosti-
ru jsem mohl být raněn, podobně jako dva civilisté
na schodišti, z nichž jeden, raněný mimo jiné do hlavy,
byl veden jiným civilistou.

Křmci se bránili stále pod námi a proto několik
našich bojovníků, mezi nimi vojín Kindl se pokusilo vy-
kopat blíž patermoste otvor, jímž by mohli házet dolů
granáty. Ten však nebylo možno pro nedostatek
nášhojí rozšířit. V jedné kanceláři, které jsme pro-
hledávali jsem oknem spáčil v Balbinově ulici ně-
mecké civilisty, vedoucí kteří byli bezohledně postřeleni
šmany v přímém rasklase. Oč jsem si všiml, si v
ulici hořel plyn, v prostrleleném kandelábru.

Po skončení boje a kapitulaci Křmci jsem se
šel s des. Štíkalom, vojiny Kokešovem a Havelkem
a jinými (nedovedu se je plně uvědomit). Připojili jsme
se k čtce četníkům, kteří potom odpochovali. Pak
jme poselji nasadili do vojenského auta, je nás
dovezl na Smíchov. Zuba část naší roty, vedena
s. a. Dobruem, byla již na ubikaci.

Gvatopluk Jousa,
Praha # XVI. Týlova 18.